

repte al qual ha d'enfrontar-se aquest nou periodista no és el maneig de les noves tecnologies, ja que aquestes segons Esteve són fàcils d'aprendre, sinó que l'autèntica dificultat rau en la mentalitat de com es veuen aquestes tecnologies. Esteve va apuntar un altre fet, aquest de naturalesa econòmica, que influeix també en la concepció del professional del periodisme: «fragmentació de mitjans significa produir més barat».

Antoni Esteve veu la Internet del futur com una Internet audiovisual, molt lluny del que coneixem avui, que per al panelista no és res més que «un gran hipertext» o «un teletext en gran». Però per això es necessita un ample de banda suficient, del qual actualment no disposem. A la vegada, el panelista va manifestar que la característica inherent a la interactivitat de la xarxa, la qual considera fonamental, és «la personalització dels continguts per sobre de la participació directa». També va apostar pel monitor de televisió com l'aparell per a moure'ns en el món d'Internet, «tot i que es tractarà d'uns monitors diferents dels actuals». Per a Esteve aquest escenari futurista que va descriure és tan vàlid com qualsevol altre quan fem especulacions.

Antoni Esteve va finalitzar la seva intervenció anunciant que fenòmens com ara el *webcasting* o el *push* tornaran a Internet, perquè segons ell han estat enterrats abans de temps. Però, per tal que aquests i altres serveis puguin ser incorporats a la xarxa, és necessari que aquesta tingui les característiques i condicions necessàries per a desenvolupar-los; en paraules del panelista: «Necessitem aquell ample de banda suficient».

Víctor Puig

Coordinador de la publicació electrònica Web de La Vanguardia Publicaciones Grupo Godó

Víctor Puig va centrar la seva exposició establint les diferències entre el *periodista digital* i el *periodista tradicional*, aquell que treballa en premsa escrita, ràdio o televisió. Puig defineix el periodista digital com «el periodista que usa mitjans digitals per a obtenir i treballar la informació, i genera continguts que després posarà en mitjans digitals, ja siguin aquests en línia com és ara Internet o fora de línia com per exemple els CD-ROM». El suport, el procés de desenvolupament del treball del periodista, el mercat que l'acull i demana la seva activitat i l'ètica de la seva tasca periodística són els quatre punts que varen dividir la intervenció del panelista per a il·lustrar l'anàlisi comparativa proposada.

Referent al suport, el panelista advoca pel monitor de l'ordinador com a instrument de connexió a Internet, que juntament amb la qualitat de la xarxa telefònica i les tarifes actuals ens porten a parlar dels cibernautes com de *lectors de text*. Per a solucionar la incomoditat que aquest fet suposa, Puig proposa dues opcions: les pastilles de dades i els arxius per a baixar de la

xarxa. Les pastilles de dades obliguen el periodista a presentar una informació clara i concisa, que es llegeixi ràpidament i sense massa esforç, mentre que organitzar la informació en arxius permet aprofundir en la matèria i oferir una informació més detallada i extensa ja que el cibernauta la llegirà fora de línia i sense preocupar-se del temps que empri en aquesta tasca.

«Al periodista digital se li paga pel temps que ocupa a resseguir aquesta xarxa tan feixuga per localitzar la informació, per la seva capacitat de treballar aquella informació, i així es conserva la concepció originària del periodisme». Amb aquestes paraules justificava Puig la funció del periodista digital, que ha de fer front a l'inconvenient que suposa la diversificació de fonts d'informació a Internet i al fet que qualsevol usuari també pot accedir-hi amb la mateixa facilitat. Però aquest periodista digital hauria de tenir a més coneixements d'informàtica per a adaptar el producte a les necessitats del lector.

Un dels condicionants del mercat és la no-existència de distàncies ni fronteres a la xarxa; pots treballar per a qualsevol lloc del món des de qualsevol país. Puig considera que el treball del periodista digital està mal pagat i la situació s'agreuja quan es tracta d'un periodista *freelance*. «El mercat de l'audiència és encara molt petit i el mercat dels empresaris disposats a anunciar-se també és molt petit»; aquestes són les dues excuses que tenen les empreses per a malpagar aquest treball, segons el panelista.

Víctor Puig acabà la seva exposició fent referència a l'ètica periodística en el món digital, que considera que hauria de ser la mateixa que en d'altres suports. Tot i que va reconèixer que la facilitat de generar informació a Internet ajuda al fet que qualsevol s'atreveixi a fer-ho sense tenir en compte els codis deontològics.

Ángel Cortés

Director de Noticias Intercom

«Si avui podem presentar el que som en el món *on line* és gràcies que ens hem hagut de crear les nostres pàgines web, els nostres propis sistemes de programació, les nostres pròpies bases de dades... i a poc a poc som un viu exemple del que seria no només un periodista autodidacta, sinó d'una editorial autodidacta que ha d'utilitzar noves tecnologies que desconeix i que, per a arribar a aquell públic, ha de dominar-les si no vol deixar de comunicar». Així va resumir la seva experiència professional Ángel Cortés, una persona originàriament desvinculada del món del periodisme i de la comunicació i que, gràcies a les possibilitats que li ofereix Internet, actualment dirigeix el que anomena *una editorial digital*, la qual edita setmanalment deu publicacions en tres llengües (català, castellà i portuguès) amb un equip de nou persones.

Cortés, amb un discurs molt optimista, animà els assistents a aprofitar les